

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Jan Lauwers
Titel	Marktplaats 76
Jaar	2012
Uitvoering	Needcompany / Jan Lauwers

Copyright (C) 2012 by Jan Lauwers

JAN LAUWERS

MARKTPLAATS 76

TEKST # 151

DE NIEUWE
TONEELBIBLIOTHEEK

jan lauwers

marktplaats 76

de nieuwe
toneelbibliotheek

PERSONAE

Kurt d'Outrive *de commissaris*

Antoinette d'Outrive *de vrouw van de
commissaris*

Benoît De Leersnyder *de beenhouwer*

Anneke De Leersnyder *de vrouw van de
beenhouwer*

Alfred Signoret *de loodgieter*

Kim-Ho Signoret *de vrouw van de loodgieter*

Michèle Signoret *de dochter van de loodgieter*

Tracy Zondervan *de bakkerin*

Oscar Zondervan *de dode zoon van de bakkerin*

Pauline Zondervan *de dochter van de bakkerin*

Karel Tuymans *de plaatselijke dj*

Veger *de straatveger*

Schele *de vluchteling*

Doden

Honden

Meeuwen

proloog

beschrijving van een herinnering

Zomer, 12 juni. Het is markt. Een tentenkamp vol kleuren en beweging. Stoffig en droog. De fontein werkt niet. Ze is bedekt met een houten constructie. Mensen komen en gaan. Verkopen en kopen. Te veel mensen op een kleine plaats. Een groepje jonge schoolkinderen. Te veel lawaai. De straatveger zit op zijn vuilniszuiger te zingen. Niemand besteedt aandacht aan hem. Een moeder geeft een kind een oorvijs. Dan een ontploffing. Zwart.

eerste lied

naked chicken turning gas is burning pupils learning and something yearning
bananas without taste an orange peel mountains of waste and dried out veal
no jay will eat half a piece of pie when children die not only the seagulls cry
a pile of cradles a wooden bench a too far-fetched joke somebody speaks
french
hotdogs and onions a flying bra a pale man begging and singing where's ma
the taste of green olives a bitter radish two girls whining the sun is shining
a young man with a deathwish the smell of smoked sprout no silence allowed
the humble salesman a rag of clothes the spider too small to kill them all
a wasteland full of garbage a cat and a dead fish the shit of a whore
sell sell sold buy buy bought cry out loud: who wants more

act 1 zomer

act 1 scène 1

een jaar later

De marktkramers zijn weer verdwenen. Hopen afval, rottend voedsel, stadsdieren, daklozen, bedelaars, gespuis. De vuilniszuiger rijdt als een monster uit een nabije toekomst over de kasseien. Een zuigend en rommelig lawaai. Muziek uit de grootstad die hier veel te luid klinkt. Veger in zijn oranje pak duwt de zuiger, rent heen en weer, zingt. Zijn gezicht is half bedekt met een donkere moedervlek. Een houten constructie rond de fontein doet dienst als podium. De loodgieter is bezig met palen, lichtjes en een vlag. De geluidsman is zijn geluidsinstallatie aan het testen. Feedback. Beenhouwer Benoît De Leersnyder, stichtend lid van het oudercomité voor veiligheid en vrede, is grote foto's van kinderen aan het ophangen. De foto's liggen op de schoot van Anneke, zijn lamme vrouw die in een rolstoel zit. De foto's van de dode kinderen zijn een beetje knullig en ongelijk van kwaliteit.

tweede lied

the marketplace has to be clean
and clean will it be just like me
coz' i am as clean as can be
i am the road sweeper
the sweeper of the hamlet
and tonight i will be
the singer for the dead
they will dance
the dance for the dead to my songs of the dead
the songs of the road sweeper
sweeping away the sadness
at the feast for the dead
but tomorrow
i will be the road sweeper again
and the dancers will no longer talk to me

the marketplace has to be clean
and clean will it be just like me
coz' i am as clean as can be

veger Op 12 juni, precies één jaar geleden, ontploft er een gasfles op het marktplein. Vierentwintig mensen dood. Waaronder zeven kinderen op schooluitstap. Eerst denkt men aan een bomaanslag. Maar dan blijkt het een lekkende gasfles.

Propaangas is geurloos net zoals het hele ongeval. Was het leed daardoor minder groot of werd het juist ondraaglijk? Als het een terreurdaad was geweest, had het nog iets heldhaftigs. Maar ja, het resultaat blijft wel: gebroken botten, een rolstoel en heel veel verdriet.

derde lied

broken bones
lost in sorrow
when will i forget this?
not tomorrow

an awful sound
a child flying away
when will i recall this?
not today

tracy Wat doen kinderen tijdens schooltijd op de marktplaats?
Het is een klein dorp. In een klein dorp is zeven kinderen veel.
Mijn kinderen waren niet op de marktplaats toen het gebeurde.
Ze waren gewoon thuis.

De vuilniszuiger rijdt over het lijk van een jonge kat.

Pas op, daar ligt een dode kat.

Opzweepende meeuwen in tegenlicht. De geluidsman test een microfoon. Feedback. Een scherp hoog geluid dat zich installeert in de grommende vuilniswagenkakofoon. Veger neemt zijn pet af en smijt die hoog in de lucht. Zijn pet glipt door de spleten van de houten stelling en valt in het bassin van de fontein. Hij loopt er naar toe, grijpt de pet en merkt dat het water rood is. Feedback. Aan de zijkant van de fontein, een beetje verstopt onder de naar binnen gebogen rand, ligt een kapot gescheurde plastic zak waaruit bloed sijpelt. Veger pakt de zak en kijkt. Ingewanden en de kop van een lam.

veger Het water is rood. Hoe komt het dat het water rood is? Zie je dat nu? 't Zijn echt vetzakken. Als ze hun afval maar kwijtraken. Maakt niet uit waar. Vetzakken zijn het.

Tuig.

Hij zwiert de zak in de kiepwagen. Een stuk lever valt op de kasseien. Een meeuw krijst. Feedback. Weer gekrijs maar anders. Oscar, de zoon van de bakkerin valt uit het raam op de onregelmatige marmeren plavuizen. De plavuizen wisselen zich af met de grijze perfect vierkante betontegels die zonder orde

hier en daar kleine eilanden vormen als littekens van een onduidelijk verleden. Een doffe niks zeggende plof. De zoon blijft roerloos liggen in een onmogelijke houding.

veger Het is twintig voor drie.

antoinette Waarom zeg je nu dat het twintig voor drie is?

veger Omdat ze altijd willen weten hoe laat het gebeurd is.

alfred Er beweegt iets aan het venster.

Ze zien Pauline, de dochter van de bakkerin, met de handen voor haar mond. Verbaasd en zonder geluid te maken kijkt ze naar beneden.

veger *wijst naar de dode zoon* Zal ik die ook inladen?

Hij lacht onnozel en zet zijn natte petje op. Een horde honden die hysterisch achter een loops teefje aan rennen en elkaar in de nek bijten naderen de gevallen jongen. Het is alsof het opgejaagde teefje zich wil verschuilen in het lijk. Met haar bebloede staart tussen haar benen, duwt ze met haar snuit de arm van de jongen naar boven. Veger rijdt daverend en toeterend naar de roedel die uit elkaar stuift. Een hond wordt geraakt, maar hinkt toch weg. Er klinkt vrolijke muziek uit de speakers. Ze kijken naar de geluidsman.

karel Wat? Ik doe gewoon mijn job. Ik moet soundchecken.

benoit Er is wel iemand uit het venster gesprongen.

karel Oké, ik zal een treurmars opzetten. Gevoelige mensen...

Pauline is verdwenen. Enkele honden keren terug naar het lijk. Wat verboden is trekt aan en ze vergeten het teefje. Als Veger met zijn zuiger naar de honden toeloopt deinzen die maar een beetje achteruit en grommen en blazen in zijn richting. Veger slaat met zijn schop naar de honden. De dode kinderen kijken onverschillig toe. Naast de bakkerij ligt het politiebureau. De commissaris komt naar buiten gelopen. Hij knielt neer bij het dode lichaam.

kurt Zet verdomme die muziek af.

veger De stille fontein en de te jonge platanen geven het geheel een desolate indruk.

De loodgieter krijgt een astma-aanval, pakt een puffer en inhaleert.

karel Microtest. 1 2 3... Test. Ja. Ja. Ja.

Feedback.

kurt Trek zijn stekker eruit!

Benoît springt op het podium, maar daardoor valt er een paal om die de feestverlichting recht houdt. De lampen vallen met een klap op de grond.

alfred Verdomme, wat doe je nu? Van mijn podium af, idioot.

kurt Kunnen jullie stil zijn, in godsnaam, er ligt hier een dood kind.

alfred Dat zijn we toch al gewoon.

benoit Jij bent een echte klootzak.

karel Willen we muziek op ons feest of hoe zit dat?

kurt Zwijgen.

Kom Benoît, help me even. We leggen het lijk van deze jongeman in één van je koelkasten.

tegen de loodgieter Zorg dat het podium in orde komt. Het herdenkingsfeest neemt in ieder geval plaats. Schiet op. Waar is zijn moeder? Waar is de bakkerin?

De bakkerin komt uit haar huis, ziet haar zoon liggen, geeft over en valt flauw.

veger Zo kan ik blijven schoonmaken.

De bakkerin ligt op het lijk van haar zoon. De commissaris buigt zich voorover om de moeder van haar kind te scheiden. Hij wordt brutaal weggeduwd door Pauline die op haar moeder en dode broer valt. Anneke rolt haar stoel zo dicht mogelijk bij het gezin en tracht Pauline op te vangen.

anneke Pauline, maar Pauline toch. Kom hier schat. Nee, je mag niet meer kijken.

Veger en de beenhouwer tillen voorzichtig de bakkerin op.

kurt Gooi wat water in haar gezicht.

Ze dragen haar naar de fontein, schoppen een hond, en Veger gooit het rode water in haar gezicht. De commissaris heeft

ondertussen een grote vlag van de gevallen mast gehaald en legt die over het lijk.

anneke Bedek die jongen dan toch.

kurt Ik ben er mee bezig.

Pauline trekt de vlag weg en stort zich weer op haar broer.

Feedback. Meeuwen die krijsen. Anneke en Antoinette trachten Pauline overeind te helpen. De commissaris legt de vlag terug over het lijk. Een hond valt hem aan en hij schiet het beest door zijn kop. De luide knal staat in schrill contrast met de doffe klap van de dode zoon. Nog meer dorpingen. De commissaris gaat naar het podium, neemt de microfoon. Feedback.

kurt *tegen de geluidsman* Kun je die niet beter afstellen?

karel Je mag hem niet voor de speakers houden.

kurt Dames en heren, wilt u even luisteren.

Er is hier zonet een accident gebeurd.

Oscar, de zoon van onze bakkerin Tracy,

is uit het venster gevallen en helaas overleden. Ik stel voor om

de jongen tot morgen in de koelkast van beenhouwer De

Leersnyder te leggen en hem vanavond tijdens het feest

voor onze kinderen mee in de herdenking

op te nemen.

benoit Moeten we Pauline niet opsluiten?

Zij stond achter haar broer in het vensterraam. Ik bedoel, 't is niet mijn job, maar één en één is twee.

veger We kunnen haar in de cel stoppen tot morgen.

tracy Wat zeggen ze over mijn dochter?

kurt Nee nee, Tracy, wees gerust.

Benoît, breng haar gewoon naar hun huis.

Antoinette, kan jij bij hen blijven?

Benoît, zie je dan niet dat ze echt kapot is van verdriet?

benoit Dat kan komedie zijn. Ze heeft hem misschien wel...

kurt Zwijg! Ik wil nu geen commentaar!

Ga allemaal terug naar jullie bezigheden.

Het feest is belangrijk en zal in ieder geval doorgaan. Dank u wel.

Feedback.

En ruim die vervloekte hond op.

Benoît neemt een polaroid foto van het gezicht van de dode jongen. Veger en de commissaris brengen het lijk van Oscar weg. Ze laten een bloedspoor na.

anneke Pas op, zo komt alles onder het bloed.

veger Ik zal het wel opzuigen.

Anneke wil de vlag oprapen, maar ziet dat er teveel bloed aan hangt.

kurt Het is niet te geloven hoeveel bloed er in een mens zit.

anneke Moet je kijken. Alles is onder het bloed. Mijn handen vol bloed. Ik lijk wel een Schotse tragedie.

veger Pas op voor uw hemd. Er is bloed aan uw hemd.

kurt Ah nee, 't was net een proper hemd. En mijn broek ook al. Laat die vlag maar, Anneke. Ik hang ze wel terug. Dan droogt ze sneller.

Veger komt terug en zuigt het bloed op. Benoît hangt de polaroid van de jongen naast de foto's van de andere dode kinderen.

benoit Dat is onnozel zeker? Zo'n kleine foto naast die anderen?
kurt Tracy zal er wel één hebben die wat groter is.

Benoît neemt wat afstand, kijkt er naar en laat de polaroid hangen. De loodgieter zet de lichtpaal weer recht. Hij laat hem bijna terug vallen. Benoît en Karel helpen het logge ding weer op zijn poten te zetten. De commissaris hangt de vlag er aan. Ze bekijken het resultaat. De commissaris verwijdert de polaroid.

alfred Hé vegertje, er hangt nog iets aan je gezicht. O, nee sorry... Ik dacht...

Hij lacht terwijl hij doet of hij de moedervlek wil afvegen.

veger O, wat een originele grap. Heb ik nog nooit gehoord. Pas op, het is besmettelijk.

Eén voor één verlaten ze het plein. De loodgieter bukt zich achter de fontein en verdwijnt. Het wordt donker. Een oud vrouwtje stapt moeizaam over het plein. Na elke vier, vijf stapjes wacht ze even om op adem te komen. Ze kijkt in een vuilbak. Haalt er iets uit en steekt het in haar tas. Dan is ze weg. In alle stilte ligt het plein nu te wachten op het feest voor de doden.

act 1 scène 2
de herdenking

Mevrouw Antoinette d'Outrive staat op het podium en houdt de herdenkingsrede.

antoinette Lieve vrienden, we zijn hier samengekomen om elkaar te troosten. Ik weet dat het voor iedereen een ander verdriet is. Ik weet dat het voor iedereen een andere pijn is. Maar toch begrijpen we elkaar in ons leed. Leed dat is aangedaan door een stomiteit. Een seconde onachtzaamheid en het leven in heel onze gemeenschap is veranderd. Het zal nooit meer hetzelfde zijn. Maar laat ons trachten te begrijpen wat niet te begrijpen valt. Laat ons door onze kinderen beter begrijpen wie we zijn. Laat ons samen zingen, dansen en elkaar troosten met de liefde die we niet meer aan onze kinderen kunnen geven. En laat ons extra aandacht geven aan onze goede vriendin Tracy, wiens leed en verdriet nog te nieuw is om te begrijpen.

Antoinette begint te beven en stopt haar rede.

Sorry, ik kan dit niet zo goed. Ik ben nog veel te emotioneel.

kurt *stil tegen haar* Je hebt ook al gedronken.

antoinette Ach liefje.

Kan iemand het overnemen?

tracy Ik. Ik wil iets zeggen...

Ik wil eigenlijk niks zeggen...

Mijn kind is vandaag gestorven...

Van welk kind hou ik het meest: het dode of het levende? En waar is de man die mij zal troosten? Beuh! Beuh... Ik heb pijn...

Ze houdt de microfoon naar de dorpelingen. De commissaris neemt de microfoon en wil de bakkerin troosten. Maar de bakkerin duwt hem weg. Anneke rolt naar voor en de commissaris overhandigt haar de microfoon.

anneke Mijn naam is Anneke De Leersnyder. Ik heb nooit leer gesneden.

Ze lacht.

Mijn man dacht dat Klara een soort pop was.

Hé, zoetje, dat is toch waar? Benoît, mag ik dat zeggen?

De dag dat ze stierf kon ze haar eigen veters nog niet knopen.

Deed hij altijd. Ik was zo boos op haar. Ze zeurde over de kleur van haar T-shirt en wilde alleen maar een Hello Kitty T-shirt en ik had zin om haar een klap te geven en toen... En toen

ontplofte dat ding. Dat was zo hard. Je kunt dat niet geloven.

Maar ik weet er eigenlijk niks meer van. Je voelt het niet als je ruggengraat breekt. Je voelt het niet als je dochter weg is. Je voelt eigenlijk niks.

Hé, zoetje, dat is waar hé.

Ze geeft de microfoon terug aan de commissaris, maar Veger neemt hem over.

veger Kom op Benoît en Anneke, geef elkaar een kus. Een kus voor onze kinderen. Kijk eens aan. Een applaus! Een klein applaus voor zoveel liefde.

kurt De volgende. Wie is de volgende om zijn liefde tot uitdrukking te brengen? Antoinette, wil jij nog iets zeggen?

antoinette Mijn naam is Antoinette d'Outrive. Ik was daarnet al begonnen maar... Oké... Mijn zoon Johan...

Ze pakt de commissaris vast.

Onze zoon... was buitengewoon begaafd. Dat was niet gemakkelijk. Hij verveelde zich op school. Dus hield ik hem thuis. En dan waren we altijd samen. We waren altijd samen. Kun je je dat voorstellen? Altijd, hé. En hij wist het altijd beter, hé. Altijd hé.

alfred *te dronken* Ik ben Alfred Signoret.

Kim-Ho, kom eens hier. Kom op het podium.

Dit is mijn vrouw. Zij woont hier reeds jaren maar niemand heeft... Onder jullie is er niemand... Ach nee. Mijn dochter... Ja... Mijn dochter... Michèle is niet gestorven. Mijn dochter overleeft alles. Daar zal ik wel voor zorgen. Ik heb de beste dochter van de wereld.

Michèle, kom eens hier schat. Kom op het podium. Ik hou er niet van als ze te dicht bij die straatveger staat. Straatvegers zijn straatvegers en moeten hun kop houden.

kim-ho Hou op, Alfred. Je bent zat. Geef microfoon door.

alfred Natuurlijk ben ik zat, lieve schat. Hoe zou dat nu komen?

kim-ho Geef micro aan Karel.

alfred Ga jij mij iets verplichten? Natuurlijk. Hier is de microfoon.

karel Mijn naam is Karel Tuymans. Onze Luc wou voetballer worden. Hij wou bij Barça.

Ik liet hem maar zeggen. De jongen had platvoeten. Wist hij veel. Hij was nog maar acht, verdomme, dat is toch niks? Acht jaar.

antoinette Laat ons de andere doden niet vergeten. De zeventien andere doden.

Kurt, heb je de lijst? Kom even op het podium.

Wie leest het voor? Michèle, wil jij dat doen? Kom hier.

michèle Carine en Ludo Sutherland: 24 en 21, pas getrouwd.

Hadden net een huisje gekocht in het dorp. Hij zocht werk als elektricien, zij was kassierster.

Jozef van Immerseel: 53, leraar scheikunde. Laat vrouw en drie kinderen na.

Ahmed Ali: taxichauffeur, was niet woonachtig in het dorp maar had net vracht afgeleverd. Vader van twee kinderen.

Michael Stantejsky: 49, marktkramer. Niet woonachtig in het dorp. Zijn vrouw werd zwaar gewond.

Jef en Nadine De Batseleire: 32 en 28, marktkramers. Niet woonachtig in het dorp. Twee kinderen.

Vito en Mario d'Ancona: twee Italiaanse broers, marktkramers. Delicatessen uit Toscane.

Sonja Spruytt: Weduwe, moeder van twee kinderen.

Dirk De Vos: 47, ambtenaar. Ongehuwd.

Antoinette? Ik voel me niet zo best. Wil jij verder lezen?

antoinette Het is goed, meisje, je hebt dat heel mooi gedaan.

Erick Violette: 65, smid, gespecialiseerd in smeedijzeren hekken met bloemmotief. Zou binnen drie maanden op pensioen gaan.

Maria Bonsma: Zwitserse, was op doorreis in het dorp. Heeft drie weken geduurd voor men haar kon identificeren.

Mohamed Benchorf: mijnwerker, werkzaam in de hoger gelegen zoutmijnen. Laat vrouw en zeven kinderen na.

Indri Kupka: Indische kunstenaar op doorreis.

John Crane: Engelse astronoom. Was hier op vakantie. Jij kende hem goed, hé Kurt, het was jouw vriend, niet waar?

En over vriendschap gesproken. Dames en heren. Tracy's zoon is gestorven vandaag.

alfred Eigenlijk moet je gisteren zeggen, hé Tracy. Ah ja, 't is toch al twaalf uur gepasseerd.

tracy Wie houdt er het meest van zijn kind? Wie?

Ze staat met haar microfoon voor één van de speakers.

Feedback.

karel Je mag niet voor de speaker staan met je microfoon.

De bakkerin luistert niet en houdt de microfoon bewust voor de speakers. Feedback.

anneke *dronken* Tracy, geef me de microfoon eens. Kom toe, meisje.

tracy Ik was nog niet klaar.

Anneke neemt de microfoon over.

anneke Natuurlijk was je klaar. Ik zal jullie eens wat zeggen over verdriet. Benoît, zoetje, hou je nog van mij?

benoit Ik hou van jou.

anneke Hoeveel dan? Toon een keer hoeveel dat je van me houdt.

Benoît spreidt zijn armen zo breed mogelijk open.

benoit Zoveel.

anneke Kijk toch eens. Dat doet Benoît nu altijd. Lief, hé. Maar zoetje, je slaapt toch niet meer met mij? Dat is waar, hé zoetje? En je hebt gelijk.

benoit Anneke, stop er mee. Dit is niet het moment om daarover te praten.

anneke Tracy heeft toch gevraagd wie het grootste verdriet heeft?

Ik kan niks meer. Weet je nog. Als ik naar bed ga dan zeg je:

‘Opgepast, ik ga je een beetje verschuiven.’ En dan zeg ik: ‘Je hoeft me niet te verwittigen, ik weet het niet eens.’

Weet je wat zoetje: ik haat mijn lichaam, en jij haat mijn

lichaam. En we hebben geen kinderen meer of kleinkinderen

waartegen je moet zeggen: ‘Nee, kindjes, dat is geen

speelpop, dat is oma.’ Ik hou van jou maar ik wil zo niet leven.

Zoetje, heb je een minnares of ga je naar de hoeren?

benoit Ik ben niet met seks bezig. Ik kan overal mijn lul in hangen. Hou toch op met dat geleuter over seks. Seks is altijd overschat geweest.

anneke Je liegt. Je ben een geil beest. Daarom hou ik van jou. We hadden goeie seks, weet je nog.

benoit En nu niet meer. Basta. Je moet mij ook een kans geven je te helpen.

anneke Help me dan. Pak je grote revolver en schiet door mijn kop.

benoit Hou toch op. Ik kan het niet. Ik kan dit niet. Sorry mensen, ik denk dat mijn vrouw een beetje te dronken is.

antoinette Laat ons allemaal samen het herdenkingslied zingen.

vierde lied

if we forget the dawn
and dance the dance we need
if we forget the sunset
and drink the drinks indeed
if we forget the things we do
and say i am thrilled by you
then and only then
will we find in

this hamlet
some peace of mind
stop being blind
stop being blind
stop being blind

Zoals elk herdenkingsritueel zal ook dit nu eindigen in een zielig drankgelag. De droevige vaders zullen samen dronken worden en elkaar ondersteunend op de schouders kloppen. De moeders zullen lachen: scherp en kort, ze zullen niet wegstaren als hun man naar een andere moeder kijkt, betast en veel te uitbundig met haar danst. Ze zijn door dezelfde hel gegaan. Het verdriet dat plaatsmaakt voor zinloze lust.

veger En dan gebeurt het. Een hele boot, of eerder een vlot, zes meter lang en twee meter breed valt met een enorme dreun en omringd door stof, zomaar uit de hemel. Bij nader inzien blijkt het een reddingsboot te zijn.

De boot: een hoop binnenbanden van auto's en vrachtwagens, opblaasbeesten waaronder een fluo-groene krokodil die met zijn kop door een zwaan steekt, en verbaasd naar Nemo kijkt die de weg kwijt is, allemaal in elkaar gevlochten en bijeen gehouden door hennepkoorden en bamboestokken.

kurt In de boot ligt een man.

anneke Hij is dronken.

kurt Hij is niet dronken. Hij is getraumatiseerd.

anneke Hij kijkt zo vreemd.

kurt Hij kijkt niet recht uit zijn ogen. Hij kijkt in bochtjes. Dit kind gaat ons parten spelen.

anneke Jezus Christus, hij heeft een rare kleur.

benoit Christus, gezegend zij Hij, deze jongeman lijkt in de verste verte niet op de Here. Hij loent. Een teken des duivels. Trek zijn schoenen uit en tel zijn tenen.

kim-ho Tien tenen en geen haar, alles is normaal. Het is een teken van God.

benoit Een uit de hemel gevallen reddingsboot. Misschien wel van de ark van Noah.

Een reddingsboot! God heeft ons uitverkoren.

veger Ik betwijfel of Noah er had aan gedacht reddingsboten in zijn ark te duwen.

kurt Het dient gezegd dat we op zoek gingen naar meer geloofwaardige verklaringen en de meest plausibele is dat de boot inderdaad een reddingsboot is die tijdens een storm door een cycloon werd opgezogen en weer neergelaten op het dorpsplein.

anneke Hoewel we het er over eens zijn dat deze wetenschappelijke verklaring toch ook wel iets heeft van een wonder, ben ik blij dat de jongeman geen bokkenpootjes heeft.

veger Ik begrijp de heisa rond de boot niet. Ik heb al zoveel uit de lucht zien vallen: een toiletpot, een Engelse telefooncel, een hele fuckin' koe. Ze smijten van alles uit de lucht.

Dan kruipt Schele uit zijn boot. Iedereen gaat een stapje achteruit. Schele gaat langzaam naar Veger. De priester slaat een kruisteken. Veger en Schele lijken als twee druppels water op elkaar. Hun geboortevlekken zijn elkaars spiegelbeeld. Veger en Schele staren elkaar aan, schieten in een bulderende lach en het feest barst los. Pauline begint als een razende Carmen te dansen en ze pakt de schele jongeman beet en samen dansen ze het plein over. De dorpelingen zien het gebeuren en dansen mee. Ze dansen alsof hun liefde voor hun verloren kinderen er van afhangt. Pauline en Schele belanden achter de fontein en de jongeman, die God weet hoe lang in de boot had gezeten, denkt er zo het zijne van en wordt erg opgewonden van de schoonheid van Pauline die plots een mes vast heeft en de jongeman in zijn lies steekt. Schele komt krijsend vanachter de fontein en de commissaris denkt onmiddellijk dat hij gelijk heeft dat de boot geen goed nieuws is.

tracy Pas bij de eerste zonnestrallen merkte ik dat Pauline verdwenen was. Ik wist op dat moment nog niet dat de loodgieter mijn dochter onder de fontein had opgesloten.

kurt Hij trok haar in zijn werkmansgat naar binnen. 76 dagen geen zonlicht.

Onder de fontein zijn er vroegchristelijke catacomben. Ze dateren van 320 na Christus. Ze waren honderden jaren vergeten, maar de loodgieter had ze ontdekt tijdens de herstellingswerken en heimelijk verzwegen omdat hij dacht dat deze plek ooit nog wel eens van pas kon komen.

veger De loodgieter is wel lief voor haar als ze doet wat er gevraagd wordt. Haar eer is samen met haar broer gestorven.

vijfde lied

where's her daughter
where's her child
where's her happiness
where's her pride
where's her love
where does she hide
he took her away
like a predator his prey
1 2 3 ohay ohay

act 1 scène 3

in de catacomben

alfred Sta recht en kleed je uit. Hou enkel je slipje en je onderhemdje aan.

oscar Ze doet wat hij vraagt, speelt er mee, traag.

alfred Leun tegen de zuil. Niet met je rug naar mij. Kijk me niet aan. Doe alsof je alleen bent. Ik ben er niet.

oscar Hij is een vlieg. Een vlieg kan je doodmeppen. Je bent alleen en je droomt. Droom!

alfred Steek je hand in je broekje.

pauline Friemel friemel stomme piemel.

oscar Het schaarse licht in haar ogen en het slipje waarvan het elastiek lebbert.

pauline Krijg ik een nieuw slipje?

Hij kijkt haar aan. Hij begint te wenen.

Trut...

oscar ...denkt ze en friemelt harder. 'O!', zegt ze. 'O!'

pauline O!

oscar Haar zwarte vingers met kapotte nagels voelen droog en ruw aan.

pauline O! Oe!

alfred Hou op, je komt niet echt klaar.

pauline Jij nooit...

Hij slaat haar.

Sorry.

oscar Ze denkt:

pauline Een strontvlieg en ik ben de stront. Friemel friemel
stomme piemel.

oscar Friemel friemel stomme piemel.

Hij heft zijn hand op. Ze voelt een rilling. Hij aait haar als een
jong katje.

*De loodgieter drukt haar hoofd in een teil water en begint het
haar van het arme meisje te wassen.*

pauline Mama!

tracy Ik kan je nu niet helpen. Ik weet niet waar je bent.

oscar Je moet het volhouden. Hij is een eendagsvlieg. Je bent
een hagedis en eet hem op.

*De loodgieter steekt een vinger in haar mond. Ze laat een
scheet.*

alfred Nee!

pauline Sorry.

alfred Je mag geen scheten laten.

pauline Sorry, ik kan er niks aan doen.

Ze laat weer een scheet.

Sorry, echt waar. Het spijt me.

Ze begint te wenen.

oscar Zijn vinger tegen haar huid. Ze kokhalst, bijt.

pauline Sorry.

oscar Geen sorry zeggen. Wurgende tong, uitpuilende facetogen. Een vlieg heeft één kleine dode hoek. Die moet je ontdekken.

De hagedis van het koude noorden. Volhouden. Hij is zwak en laf. Hij gaat in elkaar storten. Stort in elkaar gladde paling met veel haar! Stuik ineem reet vol speen!

De loodgieter valt flauw.

Tel tot tien en open je ogen.

zesde lied

- 1 - am i the only one?
- 2 - is there nothing i can do?
- 3 - do i see a tree walking away from me?
- 4 - is love a poor man buying a whore?
- 5 - am i a safety net for his life?
- 6 - no sex
- 7 - if this is hell i'll go to heaven
- 8 - how long do i have to wait?
- 9 - hey girl, don't start to whine
- 10 - there's no plan but i am ready if i can

Pauline gaat op haar knieën zitten en geeft over. Dan durft ze naar hem te kijken. Ze buigt voorover en raakt hem voorzichtig aan. Hij reageert niet.

oscar Zoek in zijn zakken naar de sleutelbos.

Ze doorzoekt zijn zakken. Zonder resultaat.

pauline Ik vind niks. Waar is die sleutel? Misschien heeft hij de sleutel wel thuis laten liggen. Als hij dood is weet niemand dat ik hier ben. Ik moet de sleutel vinden. O God, help me alsjeblieft. Ik heb u nodig. Help me. Ik wil hier niet doodgaan.

Ze schudt de loodgieter dooreen.

Niet doodgaan alstublieft. Ik zal alles doen wat u zegt.

veger Het was niet duidelijk of ze die laatste zin tegen de loodgieter zei of tegen God.

oscar Wek hem niet. Je moet verder zoeken.

veger Ze rukt aan het hangslot aan de enkelband die haar linkervoet blauw heeft gemaakt.

pauline Ik ben zo bang. Ik wil niet sterven.

act 1 scène 4

de hereniging

*De bakkerin ruimt alles netjes op: ze steekt haar kleren in
plastiek vuilniszakken waarop de naam van het dorp staat. De
schoenen in dozen en de sokken er bovenop. Haar ondergoed
verbrandt ze in een ton in de tuin samen met foto's en papieren
die ze zogezegd moest bewaren omdat ze belangrijk zijn, maar
die ze nooit nodig had.*

tracy Een mens sjouwt heel zijn verleden met zich mee.
Herinneringen die geen enkel bestaansrecht hebben worden
levensbelangrijk en andere betekenisloos.

zevende lied

look at this picture of a mountain
god knows which mountain it is
look at this letter from a man
god knows which man it is
look at this painting of a house on the shore
i don't need this any more
god knows if i have ever been there
where's there and everywhere
look at this figurine of a midget

look an elephant playing cricket
look at this picture of a man with a scar
look at this photo of my crashed car
look at this picture of a mountain
god knows which mountain it is
look at this letter from a man
god knows which man it is

anneke Ze stoft alles af, schudt nog één keer de gordijnen, klopt de tapijten, boent de vloer maar zet de vuilniszakken nog niet buiten, omdat het woensdag is en de mensen dan wel eens vragen kunnen stellen.

kurt Ze kijkt nog één keer naar de 76 inkepingen die ze met een keukenmes in de houten lijst van de deur heeft aangebracht. Ze zijn allemaal precies even lang. De ruimte tussen elke opeenvolgende inkerving is ook precies even groot. Ze is altijd heel keurig en precies geweest.

anneke Ze raakt ze aan met haar vingertoppen. De kleine reliëfverschillen geven haar een koude rilling. 76 dagen heeft ze gewacht, gezocht, is ze uitgelachen en vol begrip aangehoord. Haar besluit staat vast. 76 inkervingen. Keurig en netjes. Zoals ze geleefd heeft. Nu gaat ze er een vieze boel van maken.

tracy Ik loop naar buiten. De laatste zonnestrallen vormen een fel tegenlicht en ik moet mijn handen als een dakje boven mijn hoofd houden om iets te kunnen zien. De brug is nog een eindje

lopen. Ik heb nog nooit in mijn leven gezwommen dus dat is de beste manier. Misschien zal ik toch eerst met mijn hoofd tegen de rotsen smakken en bewusteloos in het water terecht komen. Het is een brede arduinen reling. Twintig meter hoog in het midden. Ik zal er niet durven op staan. Ik heb hoogtevrees. Ik moet eraf springen. Als ik nu gewoon ga zitten op de rand. En dan mijn ogen sluit. Ik kan mijn ogen niet sluiten. Ik wil zien waar ik spring. Ik wil alles onder controle hebben. Ik kan dit niet.

Ik sluit mijn ogen. Begint zachtjes te wiegen. Zet me af. Ik voel de druk in mijn maag. De snelheid van mijn val. De zwaartekracht is de zwakste kracht in de natuur anders kan een moeder nooit haar baby optillen denk ik onnozelweg. Ik hoor geruis en dan geroep. 'Mama?' Ik open de ogen. Ik draai mijn hoofd weg van de afgrond. Ik zie in een waas het strompelende, uitgemergelde lichaam van mijn dochter. Zwart van de aarde en de vernederingen. Haar linkervoetje sleept ze achter zich aan als een dood dier. Blauw door bloedstolling. De tijd stopt. Ik zie mezelf naast mijn dochter staan. Hoe ik haar hoofd in mijn handen neem. Er is geen enkel geluid meer te horen. Zelfs de rivier lijkt haar stem te hebben verloren. veger Dan gekrijs. Vogels die opschrikken. Klinkers die botsen in hun poging iets te betekenen. Gesnik en weer stilte.

anneke Ze zakken door de knieën, leunen tegen elkaar aan.
Moeder en dochter. Niemand begrijpt wat zoveel geluk
betekent.

veger Opspattend water. Gekrijs. Pauline komt aangerend, zo
snel als ze kan met haar onnozele voetje. Ze krijst. Ze buigt
over de reling. Ze ziet haar moeder meegesleurd worden door
het water. Dan zakt ze in elkaar. Ze kan niet meer. 76 dagen
had ze het volgehouden. Nu wil ze alleen maar niks meer.

pauline Waarom word ik zo gestraft? Ik heb mijn broertje niet
geduwd. Hij is zelf gesprongen. Het is vreselijk. We hielden van
elkaar. Ik vond het geen probleem om zo nu en dan naakt naast
elkaar op het bed te liggen en zelfs als hij met zijn lid speelde
vond ik dat best grappig. Wist ik veel? Maar toen vroeg hij me
om hem in mijn mond te nemen. Het was alsof mijn hart
verpulverde. Ik zei nog 'nee', maar hij kon zich niet inhouden
en kwam klaar op mijn gezicht. Ik voelde zijn zaad in mijn
neusgaten. Ik begon te wenen, maar trachtte te lachen. Mijn
broer, met zijn reeds slappe lid nog in zijn hand, keek verbaasd
naar mijn verstopte neusgaten. Ik reikte mijn hand naar hem
om hem gerust te stellen. Dat het niet zo erg was en best wel
grappig. Hij draaide zich om, zei nog iets en sprong uit het
venster.

achtste lied

white the seagull whose neck is broken
purple the heart used as a token
red the smell of a hunted animal
black the earth after carnival
blue the river and my sweetheart's soul
green the smile of a wicked fowl
yellow the fear before the fall
grey the colour that suits us all

veger Kom hier Pauline, ik heb iets voor je.

Veger geeft Pauline een oranje overall.

Je hoort nu bij ons.

schele Wat? Zij hoort bij ons? Wat is dat nu?

veger Wij zijn de enige hier in heel dit idiote dorp die begrijpen
waarover het gaat. Je bent toch niet bang?

schele Bang, ik? Waarom zou ik?

veger Door het mes...

pauline Sorry, Schele.

schele Je had gelijk. Ik was helemaal gek die nacht, uit de
lucht vallen enzo...

veger Kom, laten we je mooi maken.

*Was het water van de fontein doordrongen van een
geheimzinnige kracht? Was het Venus, de planeet van de liefde*

die hen in bescherming nam? Feit is dat Schele, Veger en het meisje sinds die dag onafscheidelijk werden.

act 2 herfst

act 2 scène 1

de arrestatie

Ter voorbereiding van de arrestatie van Alfred hebben Veger en Schele de twee gevangencellen herschilderd, met in de ene cel een roze palmboom op een gele achtergrond en in de andere een bruine baobab tegen een rode achtergrond. Wanneer de dorpelingen echter de foto zien van de glimlachende loodgieter met op de achtergrond een palmboom eisen ze dat de oranje brigade de cellen in vuilbruin schilderen. De commissaris doet nog een poging om uit te leggen dat voorhechtenis geen veroordeling inhoudt, maar zwicht wanneer zelfs Antoinette hem er op wijst dat de publieke opinie in een democratie een vrij belangrijke rol speelt. De jongens gieten al de restjes rood, groen en geel in één bak en met de poepkleurige verf maken ze van de palmboom een soort duivel op naaldhakken en de baobab wordt een vervuilde sneeuwman.

Bij de arrestatie doet de commissaris beroep op Veger en Schele, allebei gekleed in een knal-oranje werkoverall. Bovendien gaat sterke Benoît mee. Die kan er wat van als het erop aankomt. Veger ziet hoe Schele behendig de slagen ontwijkt van de uitzinnige buizendraaier. De loodgieter maakt een sierlijke

pirouette,

zet vervolgens al zijn gewicht op zijn linkerbeen en tracht met het rechterbeen de jongeman onderuit te halen die zelf een dubbele draai maakt en de lucht in gaat waardoor het been van de loodgieter met een doffe klap tegen het scheenbeen van Veger terecht komt die een scherpe pijn tot aan zijn nekwervels voelt priemen. Benoît staat er verbaasd naar te kijken. Veger grijpt naar het hoofd van de loodgieter en op het moment dat hij zijn beide duimen tegen diens oogbollen drukt doet de commissaris het licht aan en zegt met zachte stem: ‘Niet doen, hij heeft zijn ogen nodig in de gevangenis, zo kan hij beter zien in wat voor een hel hij terechtkomt.’ Op het moment dat hij het woord hel uitspreekt, wandelt Michèle, de enige dochter van de loodgieter, de keuken binnen. Het jonge meisje kijkt naar haar vader en blijft onbeweeglijk in het midden van de kamer staan. De loodgieter ziet zijn dochter en zakt in elkaar.

act 2 scène 2

het gesprek

kurt Pauline, ik hoop dat je begrijpt waarom je hier bent. Je lijkt niet erg aangedaan door je verblijf in de catacomben. Het is vreemd. Je gedrag bedoelen we.

pauline Waarom zegt u 'we'? Spreek voor uzelf. Wie is 'wij'? U bent toch alleen aan het praten? Of is het die gorilla naast u die...

kurt Pauline, niet zo bijdehand doen. Antwoord zo eerlijk mogelijk op mijn vragen.

pauline U hebt nog geen enkele vraag gesteld.

kurt Dit is een gesprek. Geen verhoor. Ik kan geen verhoor afnemen, aangezien ik nog niet weet of ik je als slachtoffer of als dader moet behandelen. Maar het is verwarrend. De dokter heeft je onderzocht en je bent niet seksueel misbruikt. Je bent nog maagd. Wat is er gebeurd in de catacomben? Was je daar uit vrije wil? Wou je je verbergen? Je hebt Schele neergestoken. Dat is bewezen.

pauline Wat? Hij viel mij aan. Hij zat verdomme aan mijn tieten. En ik wou alleen maar dansen. Ik moest me wel verdedigen.

kurt Dat is geen reden om iemand met een mes te steken.

pauline Oh nee? Wat moest ik dat doen? Mijn benen openen?

kurt Laten we over iets anders praten. Wat is er gebeurd met je broer? Heb je je broer geduwd?

oscar Natuurlijk heeft ze me niet geduwd. Ik sprong. Woeps.

pauline Oscar, niet nu.

Neen, mijn broer sprong uit het venster.

kurt Waarom sprong hij uit het venster?

pauline Omdat hij te veel van mij hield.

benoit Je wou hem voor jou hebben. Je kon er niet tegen dat hij je weigerde.

pauline Eek! Een pratende gorilla! Stop een banaan in je mond. Je mag hier niks zeggen.

Je bent geen flik.

benoit Misschien heb je wel samengewerkt met de loodgieter.

pauline Wat bedoel je?

benoit Dat je een moordnares bent en dat de loodgieter je medeplichtige is. Hij heeft je tenslotte niet verkracht. Hij heeft jou 76 dagen vastgehouden en je niet verkracht. Dat is bewezen.

Pauline staat recht, draait zich pijlsnel om naar Benoît en geeft hem een trap. Benoît, totaal verrast over zoveel agressiviteit, springt achteruit en valt.

oscar Ja, maak hem kapot. Goed zo! Je bent mijn meisje.

De commissaris stort zich op Pauline. Na een aantal draaien en sprongen overmeestert hij haar. 'What the fuck', tiert Benoît die

op handen en voeten over de vloer kruipt en met zijn hoofd tegen de rand van de tafel stoot.

alfred Ik ben geen verkrachter! Zij is krankzinnig. Ze heeft zichzelf opgesloten.

pauline Strontvlieg! Hij is een impotente strontvlieg en ik ben een stront, meneer de commissaris.

Ze pakt de commissaris vast en wil op zijn schoot gaan zitten. De commissaris laat het niet toe.

kurt Wat heeft het leven toch met je gedaan.

Je bent nog een kind. Pauline, kijk naar mij.

Ik ben hier om de waarheid te ontdekken.

pauline Geef me een kus.

kurt Nee, dat doen we niet.

pauline Maar zo een papakusje.

kurt Ik ben je papa toch niet.

Ze begint te wenen.

pauline Ik wil mijn mama zien.

kurt Wil je je moeder zien? Dat kan niet, Pauline. Je moeder is gestorven. Je mam is dood.

De dode bakkerin verschijnt.

tracy Het spijt me zo, Pauline.

pauline Je hebt het opgegeven, mama. Ik niet. Ik heb het volgehouden. Jij hebt het opgegeven.

kurt Pauline, we hebben geen enkele getuige. Ik zal de laatste zijn om jou te beschuldigen hem geduwd te hebben. Maar we moeten alles nagaan.

oscar Is er hier iemand met hersenen? Er heeft niemand geduwd. Ik ben gesprongen.

alfred Stop ermee, vertel de waarheid.

pauline Wel wel, de portier van de hel. Wat heb jij allemaal te zeggen? Hoe is het mogelijk dat ik ooit bang ben geweest van jou. Moet je je daar zien zitten. Je stinkt. Je hebt verdorie in je broek gezeken.

alfred Het doet zo een pijn... Het spijt me zo...

pauline Wat spijt je dan? Dat je me niet hebt kapot gekregen? Jij bent een zieke man die in mijn kop is gekropen als een rioolrat. Ik wil terug vrij zijn.

alfred Ik weet dat wat ik je heb aangedaan onvergeeflijk is en ik hoop dat de tijd de herinnering kan verzachten. Vergeef me.

oscar Luister niet naar hem.

pauline Jou vergeven? Wat betekent vergeven eigenlijk? Dat we aanvaarden dat het verleden onveranderbaar is en dat daardoor alles goed komt? Dat je zonden zullen verdwijnen? God is niet groot. God is verdwenen als een lafaard in de nacht.

alfred Ik heb je niet verkracht...

pauline Nee, maar wel mijn haar gewassen! Beuh...

Op dat moment krijgt de loodgieter een astma-aanval. Hij begint kortademig te hoesten en te piepen.

alfred Stop ermee. Geef me mijn puffer...

Mijn puffer, alsjeblieft?

Pauline grijpt de puffer en geeft hem aan de loodgieter. De commissaris ziet het gebeuren.

tracy Niet doen!

kurt Ik begrijp nu dat ons eerste gesprek een foute start was, Pauline. Ik heb besloten je te vertrouwen. Je bent geen moordnares.

tracy Natuurlijk is ze geen moordnares. Ze hield van haar broer. Je mag haar hier niet houden. Ze heeft 76 dagen in een gevangenis gezeten.

kurt Ik ga er vanuit dat je broer, om redenen die je niet weet of niet wenst openbaar te maken, zelfmoord heeft gepleegd. En dat de gruwelijke daad van de loodgieter er niks mee te maken heeft.

pauline Dankjewel, commissaris. Ik verzeker u dat ik mijn broer geen kwaad heb aangedaan.

tracy Niks meer zeggen, Pauline.

Pauline geeft de loodgieter een trap in zijn maag.

oscar Whoepah!

alfred Michèle? Zeg toch iets. Heb ik je ooit aangeraakt?

pauline Wat? Vraag je nu aan je dochter om je te helpen? Wat wil je hiermee bereiken? Dat ik geloof dat je een mens bent en geen monster?

michèle Wat mijn vader je heeft aangedaan valt nooit te vergeven.

pauline Je wilt niet dat ik het hem vergeef?

michèle Hij heeft mij willen redden.

pauline Wat zeg je nu? Jouw vader heeft mij in die hel opgesloten zodat hij niet met zijn fikken aan jou zou zitten? Is het dat wat je bedoelt? *tot Alfred* Jij hebt mij 76 dagen gemarteld om je dochter te redden? Opdat je niet met je vingers in haar vagina zou zitten?

Kutfamilie. Een klotevader en een kutmoeder met een debiele dochter.

act 2 scène 3

het vonnis

veger De pijn die de dorpingen reeds meer dan vierhonderd dagen voelen manifesteert zich nu in wraak. De loodgieter die één van hun kinderen heeft geroofd en misbruikt zal hen genoegdoening moeten geven. Hij is de schuld van alle verdriet. Hij moet sterven voor de vierentwintig andere doden. *De commissaris staat aan de rand van de fontein en roept iedereen bij zich.*

kurt Mensen, lieve mensen, luister naar mij. Ik wil jullie iets tonen. Kijk wat er op de zijkant geschreven staat: FONS AMORIS. De fontein van de liefde. Deze fontein is vierhonderd jaar geleden gebouwd als een bron van liefde, met een diep geloof in de mens. Als een teken van voorspoed voor ons dorp. Niemand kan begrijpen hoe die gruwelijke eenzaamheid 76 dagen kan geduurd hebben op zo'n plek als de Fons Amoris. Niemand kan zich inbeelden wat een kwelling jij hebt moeten doorstaan, Pauline. En wat brengt het voort? Haat en wraak? Michèle, het kan geen toeval zijn dat jouw vader de liefdesfontein heeft gebruikt als zijn satanisch hol. Een liefdesfontein die tot een hel wordt omgevormd is een teken. Niemand zal me horen zeggen dat deze man geen straf verdient. Maar wat is een straf als de wonden er niet van

helen. Wat is het verschil tussen een straf en boetedoening?
Deze fontein is een teken van liefde. Liefde is sterker dan alle hellevuur. Denk daar over na. Laat ons deze gebeurtenissen aangrijpen om ons te bezinnen.

veger De dorpelingen kijken hem aan. Geen enkele beweging. Dan die hand. Pauline neemt Michèle bij de hand. Haar lijden heeft deze jonge vrouw gered. Pauline zal nu voor haar zorgen. Michèle is haar geschenk.

De loodgieter ziet hoe Pauline zijn dochter aanvaardt en denkt dat hij eindelijk vergeven zal worden. Hij heft zijn beide armen op om haar te omhelzen. Maar Schele, die denkt dat Pauline wordt aangevallen, springt naar voor en met een stevige klap van de schoffel schakelt hij de loodgieter uit. De loodgieter valt voorover in het bassin en het water kleurt weerom rood.

veger Nou, nou, daar gaan we weer.

De loodgieter ligt met zijn hoofd onder water in het bassin. Hij beweegt nog. Iedereen ziet dat hij beweegt. Hij draait zich om en zijn gelaat komt boven water maar verdwijnt dan weer. Niemand reageert. Dan is er stilte.

veger Commissaris, we moeten hem uit het water halen.
benoit Niks doen, Veger.

veger We moeten hem eruit halen of hij verdrinkt.

benoit Je raakt hem niet aan.

antoinette Kurt, dat kan toch niet. Doe iets.

Kom Veger, we trekken hem uit het bassin.

benoit Nee, niet doen. Wacht.

Iedereen kijkt toe. Niemand zegt iets. De loodgieter verdwijnt onder water. Er is geen luchtbel meer te zien.

veger Hij beweegt niet meer. We moeten hem eruit halen.

kurt *tegen Schele* Je hebt hem gedood...

schele Wat? Jullie hebben hem laten verdrinken. Iedereen heeft gezien wat er gebeurd is. Hij wou Pauline aanvallen. Ik heb hem alleen maar neergeslagen.

benoit Inderdaad. Jij hebt hem neergeslagen. En nu is hij dood.

schele Aha, de heren gaan samenspannen. Zie je dat nu, Veger?

Je kunt ze niet vertrouwen. Tuig. Denken jullie dat ik onder de indruk ben? Haal maar niks in je hoofd, meneer de commissaris.

Kim-Ho begint te krijsen. Ze springt in het bassin en sleurt haar man uit het water. Ze smijt hem met een onvoorstelbare kracht op de plavuizen en begint hem te slaan en te schoppen. De commissaris tracht haar van het lijk weg te trekken, maar Kim-Ho pakt de schop en slaat wild om zich heen. De dorpelingen deinzen achteruit.

kim-ho Niemand raakt mijn man aan. Jullie wisten wat gebeurde. Jullie nooit mij geholpen. Jullie zijn fout. Ik ben slecht. Ik niet geloven.

Michèle, het spijt me zo. Ik kon niet. Ik kon niet.

En weer slaat ze de loodgieter. Deze keer moet zijn hoofd er aan geloven. Michèle houdt haar moeder tegen. Kim-Ho laat de schop vallen.

Ze neemt haar dochter vast.

negende lied

she feels miserable and is not able
to cope with these feelings of betrayal
the fountain's supposed to give comfort and love
but it's as dry as the soul of a wasted dove

do not complain and forget the pain
don't hide yourself, it's all in vain
you are very strong and full of power
do not behave like a parched flower

we love this hamlet and its sorrow
are we cowards and afraid for tomorrow
now the marketplace is quiet and isn't it odd

that venus is a planet and not a god

veger Een paar meeuwen cirkelen rond de fontein. Gekrijs. Een meeuw schijt van hoog in de lucht recht in het gezicht van de loodgieter. Pauline ziet het gebeuren en schiet in de lach. Haar lach is zo intens en aanstekelijk dat meer en meer dorpingen beginnen te lachen. Op de achtergrond dansen de bakkerin en haar zoon een vreugdedans. De tijd dat de doden zich amuseren is aangebroken.

tiende lied

so many people and no word spoken
too many hearts are still broken
restless dogs in the shade
there's a promise to be made

kids are shouting no more hate
risks are taken fists are raised
a dead man hangs in the sun
and the seagulls, just have fun

no more signs of sorrow and pain
no more words spoken in vain
when all the people are long gone

we'll hear them howl and sing along

fofofowlfowlfowl

bark bark bark and howl howl howl

who's the dead man hanging high

a mouthful of sand and just one fly

Terwijl ze het lied zingen hangen de dorpelingen de dode Alfred op aan de hoogste paal in het dorp.

act 2 scène 4

het tribunaal

veger In het dorp hangt een man. In het midden van het dorpsplein hangt een dode man. De dorpelingen begrijpen zichzelf niet. Ze hebben een man opgeknoopt. Wie had ooit kunnen vermoeden dat ze daartoe in staat waren? Het is ook geen zicht. Zo'n man die daar hangt. Met onder hem zo'n vrouw die daar zit. Onbeweeglijk. Haar verdriet als verzet.

elfde lied

who's kissing her eyes
who's calling her a whore
who will forgive her the lies
someone has to know

why is the decision so hard
why didn't she weep no more
why are the lies so smart
someone has to know

what's on her mind
what's there to restore

what's the favourite colour of the blind
someone has to know

anneke Snij hem los, Schele.

schele Nee. Ik heb hier niks mee te maken.

anneke We kunnen hem niet laten hangen.

tracy Natuurlijk wel. Hij hangt daar goed. Hij heeft mijn
dochter gepakt. Viezerik. Laat hem daar maar hangen. Dan kan
hij zien wat ze met zijn vrouw gaan doen. Dat wordt grappig.

pauline Michèle, kom je bij mij?

Pauline geeft Michèle een oranje overall.

veger Kim-Ho, kom jij maar naar voor. Hier in 't midden.

schele Je moet hier op de grond gaan liggen.

Nee, niet op je rug. Op je buik. Met je gezicht tegen de grond.

pauline Dat is wel erg dramatisch, niet?

schele Drama is goed. Ik ben een drama queen.

michèle Ben je oké, mama?

veger Het is tijd jongens. Het verhoor kan beginnen.

*Het verdriet om de dode kinderen is beter te dragen nu er
boetedoening in het vooruitzicht staat. De dorpelingen zijn best
benieuwd wat de rechters te zeggen hebben. Kim-Ho wil haar
hoofd optillen om beter te kunnen luisteren.*

oscar Ze kijkt op. Ze moet naar de grond kijken.

*Oscar gaat op het hoofd van Kim-Ho zitten en drukt haar tegen
de grond.*

Ja, dat is goed. Ik druk haar plat. Ze heeft mijn zusje kapot gemaakt.

kurt Stop er mee. Ik vind dat liggen maar niks. Kim-Ho, je mag gewoon staan.

oscar Oké. Ik stop er mee. Ik wou alleen maar helpen.

schele Hé, wacht even. Dat kan toch niet. Zij mag...

kurt Schele, laat nu maar. Mensen, we zijn hier samen om te onderzoeken welke rol Kim-Ho heeft in de zaak Pauline.

pauline Joepie, ik ben een zaak geworden.

kurt Hier is de microfoon, Kim-Ho, jij krijgt het eerste woord.

kim-ho Dank u wel. Ik ben niet gewoon om in micro te spreken.

Ik was eigenlijk nooit accepteed door jullie. Jullie zijn niet slecht.

Ik bedoel. Niemand is slecht. Nee, jullie begrepen niet goed. Ik was gekke Koreaanse vrouw die andere taal niet sprak.

anneke En je lacht nogal vreemd.

kim-ho Ja. Ik lach graag.

antoinette En je wou bijna nooit naar de dorpsbijeenkomsten komen. We dachten zelfs dat je agorafobie had. Toen Michèle geboren werd, was dat een grote verrassing.

kim-ho Jullie hadden niet gezien dat ik baby in mijn buik had.

Alfred was niet slechte man.

Ik weet wat Alfred was overkomen toen hij jongen was. Hij was verdrietig man.

oscar Nu is hij een dode man.

kim-ho Ik ben blij dat hij nooit op mijn dochter heeft gezeten.
anneke 'Aan' je dochter heeft gezeten. Niet 'op'.
michèle Weet je dat zeker, mama?
kim-ho Wat zeg je nu?
michèle Dat hij nooit op mij heeft gezeten?
anneke 'Aan' mij. Het is 'aan' mij, Michèle.
Ze lachen.
michèle Hij is vaak 's nachts in mijn kamer geweest.
kim-ho Maar hij heeft toch niet in jou gezeten?
anneke Het is 'aan'. Niet 'in' of 'op'.
pauline Maar 't kan wel. Op zitten. Aan zitten. In zitten.
Ze maakt een neukbeweging. Veger en Schele lachen.
kim-ho Michèle?
Michèle antwoordt niet.
Michèle zeg iets.
michèle Neen, moeder, hij heeft mij nooit iets gedaan.
kurt Kim-Ho, ik wil dat je op de volgende vragen een kort en
duidelijk antwoord geeft.
Wist jij dat Alfred Pauline had opgesloten?
kim-ho Ja, ik wist het.
kurt En je hebt niet ingegrepen omdat je Michèle wou redden?
kim-ho Ingegrepen?
pauline Dat je hem wou stoppen?
kim-ho Ik heb wel ingegrepen, maar te laat. Ik heb een
slaapmiddel in puffer gedaan waardoor hij bewusteloos viel en

jij weglopen. Maar 76 dagen te laat, ik heb 76 dagen
gezwegen. En daarom ik slecht. Ik zal doen wat jullie zeggen.
Jullie beslissen.

veger Dames en heren. Jullie hebben naar Kim-Ho geluisterd.
Jullie weten wat er gebeurd is. Kim-Ho heeft haar dochter
willen beschermen. Kim-Ho heeft ook Pauline gered. Dat pleit
voor haar. Daarom moet ze niet gestraft worden, maar wel
boete doen. Daar zijn we het allemaal over eens veronderstel
ik? Commissaris?

kurt Wij hebben besloten dat Kim-Ho opgesloten zal worden in
het loodgietershuis. De vensters worden dicht gemetst en op de
enige deur wordt een smeedijzeren schuifgrendel geplaatst die
enkel van buiten uit kan geopend worden. Zij zal er 76 dagen in
eenzame opsluiting verblijven.

veger Nog één ding: omdat het haar moeder is, wenst Michèle
er iets aan toe te voegen.

michèle Als er iemand is die vindt dat mijn moeder genoeg
geboet heeft, mag hij de grendel vroeger openen. Dan is de
boetetijd afgelopen en is mijn moeder weer een vrij mens. En
dan spreken we er nooit meer over.

*De dorpelingen schrikken van Michèle's voorstel. Nu moeten zij
mee beslissen. Dat hadden ze niet verwacht. Hadden ze ook niet
gewild. Ze kijken elkaar aan. Men hoort het waaien van de*

bladeren, de eeuwige meeuwen en het geroezemoes van vele stemmen.

Pauline Heeft iemand bezwaar?

Niemand reageert.

veger Iedereen is het er over eens dat er gratie mag verleend worden? Commissaris, doe u plicht.

kurt Kim-Ho, wil je rechtstaan alstublieft. Toon ons dat je dit aanvaardt, ga zelf naar het loodgietershuisje en sluit de deur. Veger en Schele zullen met het materiaal van de dode smid de grendel plaatsen.

michèle Mama, het is geen straf. Het is een vorm van boete.

Begrijp je me, mama?

Ze helpt haar moeder overeind en ze omhelzen elkaar. Dan gaan ze langzaam naar haar nieuwe gevangenis. Als ze voorbij Benoît komen houdt die Kim-Ho tegen.

benoit Ik hou je in het oog, Kim-Ho.

anneke Laat haar nu, Benoît.

benoit Ik vind het maar niks dat om het even wie kan bepalen wanneer ze vrij komt.

kurt Nu is het genoeg geweest. Benoît, we doen wat we hebben afgesproken.

anneke Het gaat over boetedoening, niet over straf, zoetje.

benoit Noem me niet 'zoetje' in zo'n discussie.

Kim-Ho is opgesloten in het loodgietershuisje, de grendel is geplaatst, maar de rust keert niet weer.

tracy Logisch uiteraard. Elke dag moet iedereen beslissen of de boetedoening voldoende is geweest.

veger Daar hebben ze niet van terug.

oscar Weten zij veel? Ze is natuurlijk medeplichtig. Waren het 75 dagen geweest had mijn moeder nog geleefd.

veger Het feit dat er weer iemand opgesloten zit in hun dorp, geeft hen een ondraaglijk gevoel. Dat betekent echter niet dat ze de grendel gaan open schuiven.

tracy Beslissingen nemen, het is me wat. De commissaris zei nog... Wat zei je nog, Kurt?

kurt Dat het een kwestie van principe is. Elke ochtend moet je opstaan en denken: is alles nog gerechtvaardigd? Pas op: 76 dagen is lang om je gemoedsrust op de proef te stellen.

twaaalfde lied

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40
41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
51 52 53 54 55 56 57 58 59 60
61 62 63 64 65 66 67 68 69 70
71 72 73 74 75 76

Nacht. Een oude vrouw gaat traag over het dorpsplein. Ze strooit brood voor de meeuwen. Ze vouwt zorgvuldig het papieren broodzakje op en steekt het in haar handtas. Ze glijdt uit. Ze heeft zich pijn gedaan aan haar knie. Ze staat moeizaam recht en gaat naar huis. Het plein ligt er weer verlaten bij. De fontein spuit niet. Er is niks gebeurd.

act 2 scène 5

het boothuisje

76 dagen. De vegers hebben de boot omgekeerd op palen gezet, en uit oude zeilen en riet muren opgetrokken. Van een leeg olievat hebben ze een allesbrander gemaakt die in verbinding staat met een zinken pijp die de rook uit hun huisje wegblaast. Schele vertelt de vreemdste verhalen. Verhalen die de dorpelingen al lang vergeten zijn. De dode bakkerin en haar zoon, beiden gekleed in oranje, kijken van op het dak naar de levenden.

dertiende lied

lost the tree of my first word the shadow of the silver bird
the old dove's cry

lost the fear of the silence the dust on the plane the young
man insane

lost the shell round my neck the colour of the mother the
solid hand of the father

lost the shelter of my heart my first knife made of bone the
river of stone

lost the smell of the gutter the wooden bridge on the lake
the wrestling of the snake

lost the tail of the dead horse the inaccessible rock the
innocence of the peacock

lost the stories of women the coldest night the velvet curtain
stopping the daylight

lost the smoke of the kindling the lenience of the neighbour
the thirteenth hour

lost the deep laughter the shelter of my heart but never my
soul that invisible flower

veger Elk huis kent zijn doden, zijn leugens, zijn verdriet en
zijn geluk. De herfstbladeren, de houten puinhoop en het slijk
zorgen ervoor dat Schele en ik veel meer werk hebben dan
ooit.

benoit Straatvegers zijn straatvegers. Zonder naam. Vooral die
schele. Dat is alleen maar ellende. Oprotten moeten ze.
anneke Oprotten!

benoit Kijk toch waar ze mee bezig zijn. Primaten zijn het.
antoinette Ze hebben het leven van zijn donkerste bruine kant
gezien. En ze hebben het gehaald. Overleven is hun tweede
natuur geworden.

benoit Daarom vertrouw ik ze niet. Ze hebben teveel
meegemaakt. Dat zijn van die tikkende tijdbommen.

anneke Ze hebben stront in hun hoofd.

schele Beleefd blijven of ik zet je banden plat...

anneke Benoît? Kom je me even helpen? Er is iets mis met mijn
banden. Benoît? Kom je me helpen?

benoit Waarom doe je dit nu?

anneke Ik heb niks gedaan. Die banden komen waarschijnlijk uit China of zo. Ik weet het ook niet, zoetje toch, denk je nu echt dat ik mijn eigen banden plat zet om jou te pesten.

benoit Je kan er wel wat van. Je wou zelf dat ik je door je kop schoot. En plein public ons seksleven bespreken...

anneke O, dat was me wat, hé zoetje. Ik was daar nogal zat, hé. Ben je daar nog steeds boos over?

benoit Anneke, we hebben geen seks meer. Dat is niet gemakkelijk.

anneke Ik weet het. Het is afschuwelijk. Ik hou van jou, vent. Maar ik beteken niks meer voor jou. Waar is mijn lichaam? Voel dan. Er blijft niks van over. Voel. 't Is weg. Begrijp je het dan niet? Ik hou van jou, zoetje toch. Maar ik ben er niet meer. Leg je hand tussen mijn benen. Voel je het nog?

benoit Anneke, ik eh... Ik weet niet hoe ik hier moet op reageren.

anneke Soms wil ik er gewoon niet meer zijn. Begrijp je dat? Grote vent van me. Jij bent een vrijheidstrijder. Jij bent mijn held. Ik sta je in de weg. Ik ben een blok aan je been. Ik kan niet eens zelf van die brug springen.

benoit Liefje, stil zijn. Ik kan heel goed zwemmen. Ik red je wel. Ik kan niet zonder jou. Mijn vrijheid is jouw schoonheid en jouw liefde.

alfred Ja maar zeg, dat was nu ook weer niet de bedoeling. Zijn vrijheid is haar schoonheid? Hij moet gewoon die banden oppompen. Banden uit China dan nog wel. Als die van zo ver komen moeten die toch goed zijn.

tracy Als je ooit oranje wilt dragen, dan moet je betere grappen verzinnen, Alfred.

alfred Kijk Tracy.

Hij gebaart haar te zwijgen en gaat stiekem achter Kurt staan. Op dat moment schijnt een meeuw in het gezicht van de commissaris.

kurt Godverdomme. Wat is dat?

tracy Alfred!

antoinette Arme Kurt.

kurt Hoezo, arme Kurt. Rotmeeuwen zijn het.

Hij schiet een meeuw dood. De bootmensen vinden dat geweldig en beginnen te zingen.

veertiende lied

we are no pirates
we are no soldiers
we are no buccaneers
we are no cowards
we are no losers
we trespass all frontiers

we're the survivors of the fifth world
we dance and do not care
we're not afraid of freedom
and find our love everywhere

oh honey love the one you're with
yeah yeah yeah love the one you're with

De bootmensen dansen. Het werkt aanstekelijk. De dorpingen kijken hen verbaasd aan. Dan kan Antoinette zich niet beheersen en danst mee. Als het lied uit is, zingt zij alleen heftig door. De anderen kijken haar aan en beginnen te lachen. De commissaris kijkt naar zijn vrouw.

kurt Wat doe je nu? Ga je mee zingen en mee dansen?

antoinette *heel kwaad* Godverdomme, Kurt. Ja, ik dans mee en ik zing mee.

schele Hoe gaat het met u m'neer de commissaris? Keeeeeep smilinnn'...

benoit Luister Schele, of wat je naam ook mag zijn. Zie je dat paadje daar, naast het kerkhof? En zie je dan ook de lindeboom naast het kapelletje? Wel aan die lindeboom hebben ze heel wat schoften zoals jij opgeknoopt. Begrijp je wat ik bedoel? Hoe lang ben je nu al in ons dorp?

*76 trage dagen, de aftelling is langzaam en mist zijn doel niet.
De dorpelingen hebben geen vat op hun gevoelens. En dan slaat
de winter genadeloos toe.*

act 3 winter

act 3 scène 1

Pauline's eenzaamheid

veger De dorpelingen discussiëren over de banaalste zaken. Ze poetsen hun huizen iets te veel. Ze ergeren zich mateloos aan de vrolijkheid van de bootmensen.

vijftiende lied

complaints and hesitations
waiting for something to happen
cleaning without screaming
the sound of a slamming door

a circle in the dust
no movement uncontrolled
the spit of a man in the hallway
the smell of brown soap

a coloured vase removed
the beauty of mourning

the heartbeat of the boatpeople
the secretly empty truth

tracy De terugkeer van Pauline, mijn zelfmoord... De hoop dat de boetedoening rust en liefde zal bezorgen aan de dorpingen wordt met de dag kleiner. En ze drinken te veel. Hun gedachten gaan steeds weer de verkeerde kant uit. Hun dode kinderen zijn meer dan ooit aanwezig. Ze zitten op de rug van de meeuwen. Zoef zoef, daar vliegen ze. Schijten, jongens!

alfred Wist je dat Kim-Ho getuige was van je zelfmoord? Ze wist alles. Altijd. Vanaf ons slaapkamerraam konden we alles zien wat er gebeurde in het dorp. De kamer keek uit op een binnenkoer die gekneld zat tussen de vier betonnen voetstukken van één van de pylonen van de noodbrug over de rivier. Zij had je zien springen, zij had Pauline zien aankomen. Ze wist alles. Altijd.

In het boothuisje krijgt Pauline een angstaanval.

tracy Alfred, stop ermee. Je mag niet over haar praten.

pauline Ik wil het niet. Stop ermee, verdomme.

Ze gaat wild te keer. Veger tracht haar te kalmeren.

alfred Ik heb nooit van Kim-Ho gehouden. Ik heb nooit van iemand gehouden. Mijn liefde voor Michèle was slechts een leugen die ik voor waarheid had aangezien. Pauline was de enige die dat begrepen had.

tracy Stop ermee, Alfred.

pauline Zwijg! Stop ermee, verdomme.

Veger drukt Pauline tegen zich aan. Ze kronkelt als een epileptica. Hij heeft al zijn kracht nodig. Dan wordt ze kalm.

veger Rustig nu. Ik ben bij je.

pauline Veger, zeg iets tegen me. Ik voel me zo alleen.

veger Je bent niet alleen. Ik ben bij jou.

michèle Je moet niet bang zijn voor mijn vader. Hij kan je niks meer doen.

pauline Hé Schele, kom ook eens hier. Een groepsknuffel. Of nee, laat ons een cirkel rond de fontein maken. Misschien werkt ze dan weer.

Alfred laat een deel van het dak van het boothuis in mekaar storten...

michèle Pas op, het dak stort in.

tracy Godverdomme Alfred, dat is echt geen goeie grap.

schele Niks van. Dat is zo weer in elkaar gestoken. Ik heb acht dagen op dat vlot gezeten en het heeft me nooit in de steek gelaten.

Ze herstellen de schade.

pauline Heb je acht dagen op dat ding gezeten?

schele Yep. Met vijf anderen.

veger Je was wel alleen toen je uit de lucht viel.

schele Zes mensen was te zwaar.

veger Wat bedoel je? Om te vliegen?

schele Maar nee. Om te varen. Ik had hen nog verwittigd. Het is te zwaar had ik gezegd. Maar na één uur viel er al één af. En

de volgende dag waren we nog met drie. Je moet je
vastsjorren als je slaapt... Uiteindelijk was ik nog alleen.

pauline Hoe komt dat?

schele Ik was gewoon de sterkste.

pauline Je hebt ze eraf geduwd?

benoit Je hebt hen eraf geduwd. Kurt, die vent is gewoon een
crimineel. Ik wist het.

michèle Kom, laten we over iets anders praten.

Ik hou van Nemo. Waar heb je hem gevonden?

schele We stalen die van de toeristen op het strand. Enfin, we
pakten die gewoon af van hun kinderen.

veger Leve de toeristen!

michèle En hun onnozele kinderen.

alfred Hé Schele?

schele Wat?

alfred Respect...

zestiende lied

you miserable son of the devil

you dirty stupid fool

you're far under my level

do not think you're cool

you're a walking joke

i laugh at you all day
you're a walking joke
but i love you anyway

squinty is crazy and alfred marooned
they are raucous and raunchy
and stumbling stones too
they sing like a sperm whale
or a blackbird with a cold
slobbery and silly but
with a heart of gold

antoinette *terwijl ze zich omkleedt: haar rouwkleed maakt
plaats voor een prachtige oranje jurk* Zie je dat nu, Kurt. Daar
kunnen we tenminste nog iets van leren. Overlevers. Wij zijn
leeg en moe. Ons verdriet is onze trots geworden.

kurt Dat kan je niet zeggen. Waarom kleed je je om?

antoinette Omdat ik een hekel heb aan zwart. Ik wil terug seks
hebben. Je bent meer met die fontein op de marktplaats bezig
dan met mijn fontein. We moeten weer leven. Godverdomme.

kurt Iedereen verwerkt het op zijn manier.

antoinette We kennen elkaar te lang om elkaar nog veel wijs te
maken. De dood van Johan is onomkeerbaar en het verdriet zal
altijd blijven pijn doen. Wat ik het ergste vind, zijn de
verwijten. En jouw... ik weet het niet... passiviteit.

kurt Misschien moeten we elkaar een tijd met rust laten.

antoinette We laten elkaar al een half jaar met rust, Kurt. De laatste die jou heeft opgewonden, is die kleine Pauline.

kurt Wat?

antoinette Wat? Doe niet of je verrast bent.

kurt Pauline is een kind zonder vader en ik ben een vader zonder kind. Ze is eenzaam. Je denkt toch niet dat daar iets anders achter zit.

antoinette Je hebt me verteld dat ze je wou verleiden.

kurt Ze was in de war.

antoinette Haar eenzaamheid is een obsessie voor jou.

kurt Weet je wat het is om 76 dagen opgesloten te zitten in een graf?

antoinette Niemand kan dat weten. Jij ook niet Kurt.

Kurt, kijk naar jezelf. Het lijkt of je recht uit de verpakking komt. Alles perfect gestreken. Je poetst je laarzen elke dag. Je oliet je riem. Je haat het om met je revolver te schieten. En waarom? Want dat maakt hem vuil. Wel? Je kunt niet eens naar buiten zonder eerst je vuile kopje af te spoelen. Een gebruikt kopje op de keukentafel. Horror...

Antoinette is ondertussen iets aan het zoeken.

kurt Wat bazel je nu? Ik ruim gewoon op. Daar is toch niks mis mee. Als ik naar buiten ga, wil ik dat het huis op orde is.

antoinette En de lepeltjes moeten lepeltje lepeltje in de la liggen.

kurt Dan nemen ze minder plaats in. Dat is gewoon praktisch.

antoinette Waarom moeten je boxershorts gestreken worden?

kurt Mijn boxershorts?

benoit Kurt? Draag jij boxershorts? Werkelijk?

kurt Wat? Wat is daar nu verkeerd mee?

benoit Niks. Ik dacht gewoon...

kurt Ah, komaan zeg.

benoit Sorry, Kurt.

Antoinette, dat kan je niet doen. Je kan toch niet over die man zijn onderbroeken praten...

antoinette Ik ga dansen in het boothuis.

Waar is mijn parelketting? Waar heb je die nu weer gelegd? Je moet van mijn spullen blijven.

benoit Misschien hebben die apen het wel gestolen. Jullie laten jullie deur altijd open. Ik heb nog zo gezegd...

antoinette Ach ja, 't zijn allemaal criminelen, hé Benoît.

benoit Ik wil maar zeggen...

schele Antoinette, ik heb je halssnoer. Ik wil hem cadeau geven aan jou...

benoit Zie je wel. Dieven. Geef dat snoer terug.

schele Nee, dat is een cadeautje voor haar.

kurt Maar die ketting is van haar.

schele Nee nee, ik heb hem zelf gestolen, dus is die van mij. Zij heeft geen parels en ze is droevig. Ik heb wel parels. Als ik ze aan haar geef, is het een cadeau. Begrijp je, meneer de commissaris? Ik geef uw vrouw een cadeau en dan is ze blij.

Ben je blij, Antoinette?

benoit Maar die man is totaal scheef.

anneke Benoît, moei je daar niet mee. Je hoeft van mij niet thuis te blijven. We hebben het er al over gehad.

Geef me iets te drinken. Ik heb dorst. Er is geen water meer.

benoit Het leidingwater is goed. Dat flessenwater heeft niks te betekenen. Het leidingwater is goed. Ik ben er zeker van dat je niet eens het verschil zou proeven.

anneke Er zit te veel kalk in.

benoit Kalk is goed voor jou.

anneke Wat doe je nu?

benoit Ik verzet je een beetje. Ik ga je wassen.

Hij neemt een teiltje met heet water.

anneke Hou er mee op, Benoît. Ik wil niet dat jij me wast. Ik wil een verzorgster. Ik wil iemand die mij helpt. Professioneel.

benoit En hoe gaan we dat betalen? De beenhouwerij is drie dagen per week gesloten. We kunnen nauwelijks overleven. We verkopen alleen nog diepvriesvlees en diepvriesbrood. Dat is het enige wat nog functioneert hier in dit huis: die klottediepvries.

Hij voelt met zijn elleboog of het water niet te heet is.

anneke Dat deed je ook wanneer je Klara waste. Ik ben je baby'tje. Kirikiri. Krijg ik een hondje?

benoit En wie moet dat beest dan uitlaten?

Nacht. Het is donker en stil. Niets beweegt.

In het maanlicht lijkt de fontein nog eenzamer. De tijd speelt nauwelijks nog een rol op de oude marmeren zuilen. Het beetje water dat nog in het bassin ligt, is nu een blok ijs.

Het oude vrouwtje gaat langzaam naar de fontein. Ze draagt een veel te zwaar houweel.

Ze hakt in het ijs. Een oorverdovend geluid, maar de dorpelingen horen het niet. Ze neemt een stuk ijs en steekt het in haar tas.

Ze gaat weer weg.

act 3 scène 2

de hoer

kurt Kim-Ho? Gaat het goed met jou? Laat me je bekijken.

kim-ho Ben je dokter nu?

kurt Je hebt dringend wat zonlicht nodig. Je huid is grijs. Ik heb een fles wijn voor je meegebracht. Drink je wijn?

kim-ho Niet veel. Ik snel dronken en ik dan onnozel doen, begrijp je?

kurt ‘Ik dan onnozel doen?’ Je bent een lieve vrouw. Ik wou dat ik de grendel kon open laten. Maar je begrijpt het toch. Uit respect voor de meisjes kan ik dat niet. Iemand anders moet het doen. Ik hoop dat iemand anders het zal doen.

Kim-Ho vindt de bezoeken van de commissaris steeds aangener worden. Zo is ze wel. Ze houdt van mannen en hun onvermogen niet aan zichzelf te denken.

kurt Ga even buiten in het zonlicht staan.

Ze hoort de muziek uit het boothuisje en begint te dansen.

benoit Wat gebeurt er? Kurt, wat doe je nu?

Je moet er voor zorgen dat ze niet van honger omkomt, commissaris. Maar dat wil niet zeggen dat je haar moet verwennen.

kim-ho Vergeet de deur niet af te sluiten.

Anneke rolt met haar rolstoel door de sneeuw naar het boothuisje.

antoinette Ben jij door die sneeuw naar hier gebaggerd?

anneke Denken jullie dat ik niks meer kan? Denken jullie dat ik niks weet? Denken jullie dat ik een idioot ben in een rolstoel?

antoinette Wat is er gebeurd? Waarom ben je zo kwaad?

Anneke begint te wenen.

Wat is er?

anneke Ik ben hem gevolgd.

antoinette Waar naartoe?

anneke *zichtbaar beschaamd* Hij heeft haar geneukt.

Verdomme...

antoinette Wat bedoel je? Heb je het over Benoît? Heeft Benoît seks gehad met... Maar je had hem toch meermaals gezegd dat hij met andere vrouwen mocht...

anneke Ik dacht dat ik dat aankon. Die confrontatie... Ik was zo geschrokken...

Hij heeft het dan toch gedaan. Ik kan het niet... Ik kan hem niks geven, maar een andere vrouw kan ik niet verdragen...

antoinette Wie was het dan?

anneke Kim-Ho. Ze hadden nog goeie seks ook. Natuurlijk.

Benoît is een seksbeest.

antoinette Dat is pas eh...

anneke Ik heb hen zien neuken, Antoinette. Kim-Ho kwam klaar, en alles.

antoinette Dat is nooit echt eh prettig. Ik bedoel, dat je dat moet zien. Klaarkomen is natuurlijk wel prettig, ik bedoel...
Antoinette ziet hoe Pauline gekke bekken trekt achter de rug van Anneke. Michèle doet of ze klaarkomt. Ze proberen hun lach in te houden. Dan kunnen ze zich niet inhouden. Ze lachen zich te pletter met zoveel ellende. Iedereen begint mee te lachen. Anneke begrijpt het niet en wil weer weggrijden. Benoît wil naar Anneke gaan.

antoinette Niet doen Anneke, niet weggaan. Sorry. We lachen je niet uit. Het is de spanning, weet je wel. Kom jongens, stop er nu mee. Dit is niet leuk voor Anneke. Benoît, laat haar met rust.

benoit Maar wat is er eigenlijk gebeurd?

Anneke, wat doen we hier?

anneke Hou je mond, jij. Je hebt me verraden.

antoinette Benoît, ik denk dat het beter is even te zwijgen.

Anneke, kom hier. Vertel het me.

Ze pakt Anneke vast als een goede vriendin.

anneke Ik vroeg haar of ze mijn man wil afpakken... Ik vraag je... Ik zei: 'Ik wil dat je mijn man met rust laat. Jij hebt hem niet nodig.' Maar hij en ik, wij hebben elkaar wel nodig. Ze zei: 'Je niks begrijpen... Ik geen relatie met uw man. Hij betalen me.'

kim-ho *vanuit haar gevangenis* Ik heb geen relatie. Hij betaalt me. En best veel...

antoinette Zo, jij betaalt haar... Benoît... Ik weet het niet...

kurt Misschien moeten jullie even alleen praten. Ik weet het niet...

benoit Er valt niks te zeggen. Ik ben een idioot. Ik heb gefaald.

Je kent me, Anneke. Ik hou van je. Ik voelde me slecht en... Ik weet het niet...

Anneke geeft Benoît een klap in het gezicht.

anneke Ik hou ook van jou. Maar het is te laat.

Benoît neemt haar hoofd in zijn handen, drukt zijn voorhoofd tegen het hare.

benoit We hebben allebei hetzelfde verdriet. We hebben allebei dezelfde liefde. Ik zal jou nooit in de steek laten.

veger Benoît huilt voor de eerste keer sinds de dood van zijn dochter. En deze tranen zijn de eerste tekenen van herstel.

kurt Kan ik je even spreken, Kim-Ho?

kim-ho Wat wil je, meneer de commissaris?

kurt Kurt, zeg toch Kurt.

kim-ho Ik zeg liever 'meneer de commissaris' als uw stem zo'n officiële toon heb. Kim-Ho heb toch niks verkeerd gedaan?

kurt Je hebt Anneke gehoord?

kim-ho Anneke is erg lieve mens.

kurt Dat is zo, maar ik wil je vragen het dorp definitief te verlaten.

kim-ho *lacht* Ik kan niet. Deur is op slot.

kurt Dit is niet grappig. Ik zal de grendel open schuiven en je bent vrij.

kim-ho Dit is niet grappig? Oh nee? Het is hilarisch. De beste grap ooit: als jij de grendel openschuift ben ik vrij... maar ik moet wel verdwijnen.

kurt Je hebt je als een hoer gedragen.

kim-ho Ik heb niet gedragen als hoer. Ik ben hoer.

michèle Mama?

kim-ho Ja zeg kindje, je bent nu toch al oud genoeg. Denk je nu werkelijk dat het leven gemakkelijk is?

pauline Kim-Ho, ik hou van jou...

antoinette Kurt, ga jij de grendel openschuiven?

kurt Ja.

kim-ho Ik heb het begrepen, meneer de commissaris. Maar ik vraag u, wat is uw eigen mening? Vindt u dat ik moet verdwijnen? Zij komen naar mij. Ik hou van de droevige vaders. Ze betalen goed en ik zorg er voor dat ik mond toe houd over geheim. Ik doen wat ze me vragen. Een geheim is geheim.

kurt Wat bedoel je, zijn er meerdere mannen... Wie is er dan nog bij jou geweest?

kim-ho Dan ik mannen bedriegen. Als ik u geheim vertel.

kurt Je hebt geen keuze, Kim-Ho. Wie is er nog bij je geweest?

kim-ho Karel Tuymans.

kurt Is Karel Tuymans ook geweest?

kim-ho Karel was smerigste. Hij vertelde na dood van zoontje hij nooit meer seks had met zijn vrouw. Hij vroeg of hij naast me mocht liggen en ik hem zachtjes in mij laten komen terwijl hij keek naar foto van zijn vrouw. En tranen in zijn ogen. En soms helemaal zat, dan zegt hij: ‘Mijn zoon wou voetballer worden, maar hij had platvoeten’.

kurt Stop maar, Kim-Ho, ik wil het niet meer horen. Je moet het dorp verlaten.

kim-ho Waarom, lieve Kurt? Ik hou van mannen en ik hou echt van seks. Geweldig. Zelfs slechte seks is goed. Slechte seks bestaat eigenlijk niet als je over nadenkt. Oké, spugen in gezicht van klaarkomende man is niet veel plezier, maar de geur van spuug op huid is lekker. Och die mannen, zij zijn slachtoffer van een stom incident. We hadden plezier.

kurt Heb je echt met al die gasten...

Hij neemt haar in zijn armen.

kim-ho Oh... Wilt u ook op mij neuken, Kurt?

De commissaris schiet in de lach.

kurt Het is niet ‘op’ mij neuken maar ‘met’ mij neuken... En natuurlijk ga ik niet met je neuken.

antoinette Oh, kom op Kurt. Laat je nu eens gaan. Als je niet wil dansen, kan je toch neuken. Ik bedoel, ik heb er niks op tegen. Ik ben niet zoals Anneke. We moeten alles anders doen. Komaan, kus haar.

kurt Dat kan toch niet.

antoinette Wat zei je over die fontein: een baken van vrijheid?

Libertijnse prins, laat je nu niet kennen. Of is het Pauline die...

kurt Hou op Antoinette!

Hij kust Kim-Ho op de mond.

schele Ik denk dat het tijd is om te dansen, Antoinette...

Kim-Ho duwt de commissaris weg. Ze kijkt hem ernstig aan.

kim-ho Dit zou ik niet doen, Kurt. Dit kunt jij niet aan. Ik zijn

een hoer, weet je wel. Ik kus soms per ongeluk op mond.

Sommige mannen schrikken dan. Vind ik grappig. Kus op mond

is niet goed. Mag niet nee nee. Is persoonlijk. Niet goed voor

jou.

Schele komt met een teiltje water.

kurt Wat doe je nu?

schele Ze mag zich toch wel mooi maken zeker. De

boetedoening is voorbij en iedereen is blij... Kom jongens, help

me.

De vier oranje monniken wassen Kim-Ho en doen haar een oranje jurk aan. Nu zijn ze met vijf. Kim-Ho zal het dorp niet verlaten.

De nacht valt.

oscar Weet je wat het is? Mannen begrijpen er niks van. Alfred

snapt er niks van. En Benoît. Grote sterke gorilla. Gaat een

beetje rotzooien met iemand die niet kan gaan lopen terwijl

zijn vrouw, eh, ook niet kan gaan lopen. Kurt, meneer de

commissaris: pathetisch. Gaat een beetje op haar mond kussen. Jezus. Wat een slap gedoe.

Pauline Je hebt er zelf ook niet veel van gebakken.

Oscar O tof. Nu ga je daar over beginnen. Wrijf het er nog wat in. Ik was er net bovenop aan het komen. Dank u wel alstublieft. Zeker ja. Mijn zuster nog wel. Molto bene. Heel tof.

Pauline Dat was een grapje. Kijk, dit is mijn broer en ik hou van hem.

Oscar Sorry, dat ik gesprongen ben, Pauline...

Ondertussen rijdt Benoît met Anneke naar de beenhouwerij. Sluit de deur zorgvuldig.

Hij draagt haar naar haar slaapkamer. Legt haar op het bed. Ze kijkt hem aan. Ze lacht hem bemoedigend toe. Hij neemt het hoofdkussen en drukt het op haar gelaat.

zeventiende lied

silence the night
when the soft noise of a dream
enters this hamlet
at an unspoken moment

silence the night
when naked shadows appear
in the white alley
when the hour is empty

silence the night
when the snow
is not only cold
on the shiny cobblestones

silence the night
when the old bag lady
wanders around
in an empty brain

silence the night
when it's time
for an early spring
and its comforting rain

Tijdens het lied zien we hoe Benoît zijn vrouw op het midden van de marktplaats legt en haar toedekt met sneeuw. Vervolgens gaat hij naast haar zitten en laat zich ook ondersneeuwen. Winters eindigen, maar verhalen nooit. Nieuwe geheimen doen hun intrede in het dorp. Het is tijd voor een vroege lente en zijn troostende regen.

epiloog

het begin van een (nieuwe) lente

kim-ho Michèle.

michèle Wat is er?

kim-ho Ik voel niet goed. Ik misselijk. Is niks. Toen jij klein meisje bent en overgeven, ik zeg: 'Rustig mijn kindje, is niks. Eten moet er uit...'

Ze kotst weer.

Verdomme. Ik echt misselijk.

Ik zwanger...

Dan wordt het kind geboren: met veel bloed, lawaai en weinig romantiek. Verbijsterd kijken de dorpelingen toe. Een reusachtige baby staat op het midden van de marktplaats.

veger En zo wordt na twee jaar droevige tijden het eerste nieuwe kind geboren. Niemand weet wie de vader is, niemand geeft erom. Ze noemen de baby Amor. 'Amor!', roepen de dorpelingen euforisch van 't geluk. Liefde is altijd goed. Iedereen heeft liefde nodig. Iedereen zit vol liefde. De liefde van Oscar voor zijn zus was goed. De liefde van Michèle voor haar vader was goed. De liefde van de commissaris voor Pauline is ook goed. Antoinette is liefde. Benoît en Anneke. Pauline met

haar kapotte hart en onnozele voetje: één en al liefde.
Zelfs Schele zit vol

liefde.

vertalingen liedteksten

eerste lied

een bloot kieke draait brandend gas gloeit iets over
hunkering de leerling luistert geboeid bananen zonder smaak
bergen afval de schil van een pastinaak een uitgedroogd kalf
geen kraai eet een halve vlaai als kinderen sterven krijsen
niet alleen de meeuwen
een hoop kinderwagens een houten schans een vergezochte
mop iemand spreekt frans
hete honden en ajuinen een vliegende b.h. een bleke man
bedelt en zingt waar is ma
de smaak van groene olijven een bittere radijs twee wijven
die kijven de zon zal blijven een jonge man met een
doodswens de stank van gerookte makreel geen stilte te veel
de nederige verkoper een hoop vodden een spin zo klein en
vol venijn
het achterland onder het afval een kat en een dooie rat de
stront van een hoer
verkopen verkocht kopen gekocht een schreeuw zo luid: wie
wil er vooruit

tweede lied

de marktplaats moet schoon zijn
en schoon zal het zijn net als ik
want ik ben zo schoon als 't maar kan zijn

ik ben de straatveger
de veger van het dorp
maar vannacht zal ik
de zanger zijn van de doden
ze zullen dansen
de dodendans op het dodenlied
het lied van de straatveger
veegt het verdriet weg
op het feest voor de doden
maar morgen
zal ik weer straatveger zijn
en de dansers zullen niks meer tegen me zeggen

de marktplaats moet schoon zijn
en schoon zal het zijn net als ik
want ik ben zo schoon als 't maar kan zijn

derde lied

gebroken botten
verloren in zorgen
wanneer zal ik dit vergeten?
zeker niet morgen

een afschuwelijk geluid
een kind weg in een vlaag
wanneer zal ik me dat herinneren?
niet vandaag

vierde lied

als we het ochtendgloren vergeten
en dansen uit nood
als we de zonsondergang vergeten
en drinken tot de dood
als we alles vergeten
en zeggen ik zie je graag
dan en alleen dan
zullen we
in dit dorp
onze zielenrust vinden
trek je ogen open

trek je ogen open

trek je ogen open

vijfde lied

waar is haar dochter

waar is haar kind

waar is haar geluk

waar is haar trots

waar is haar liefde

waar houdt ze zich schuil

hij sleepte haar weg

als een roofdier zijn prooi

1, 2, 3 wat een rotzooi

zesde lied

1 - ben ik alleen

2 - dit valt niet mee

3 - zie ik een boom weglopen, of niet

4 - is liefde een man die een meisje koopt van plezier

5 - ben ik de vervanging van z'n wijf

6 - geen seks

7 - is dit de hel of het ware leven

8 - hoe lang nog deze wacht

9 - hey meisje, stop met beven

10 - ik heb geen plan, maar ik doe het als
ik 't kan

zevende lied

kijk, deze foto van een berg

god weet welke berg dit is

kijk, een brief van een man

god weet welke man dit is

kijk, een schilderij van een huis aan het meer

ik wil dit nooit weer

god weet of ik er ben geweest, ooit

wat is misschien en wat is nooit?

kijk, een beeld van een kabouter

kijk, een olifant op een touter

kijk, een foto van een geschonden vent

kijk, een foto van een auto-accident

kijk, een brief van een man

god weet welke berg dit is

kijk, deze foto van een berg

god weet welke man dit is

achtste lied

wit de meeuw met de gebroken nek
purper het hart op de verkeerde plek
rood de geur van een gewond dier
zwart de aarde na veel vertier
blauw de rivier en de ziel van m'n lief
groen de lach van een gemene dief
geel de angst voor de val
grijs de kleur van het al

negende lied

ze voelt zich ellendig en is niet in staat
om te gaan met deze gevoelens van verraad
de fontein zou troost zijn en vol leven
maar is uitgedroogd en van duivenlijken vergeven

hou op met zeuren, vergeet de pijn
verstop je niet, het leven is vol venijn

je bent sterk, hebt veel macht
gedraag je niet als een bloem, ontkracht

we houden van dit dorp en zijn zorgen
zijn we lafaards en bang voor morgen?
de marktplaats is stil en is het niet te zot
dat venus een planeet is en geen god

tiende lied

zo veel mensen en niks is gezegd
zo veel harten die zijn onthecht
in de schaduw rusteloze honden
afspraken worden immer geschonden

kinderen schreeuwen nooit meer haat
risico's worden genomen, de vuisten paraat
een dooie man hangt op het plein
en de meeuwen, die hebben het fijn

geen enkel teken van verdriet of pijn
geen enkel woord vol venijn
wanneer al de mensen zijn verdwenen
horen we hen zingen en van pijn wenen

viesviesviesvuilvuilvuil
blaf blaf blaf en huil huil huil
wie is de dooie man die daar hoog hangt
een stomme vlieg en zijn mond vol zand
elfde lied

wie kust haar ogen
wie noemt haar een hoer
wie vergeeft haar de leugens
iemand moet het weten

waarom is beslissen hard
waarom huilt ze niet meer
waarom zijn leugens een smart
iemand moet het weten

wat spookt er door haar hoofd
hoe kan ze rust vinden
wat is de lievelingskleur van de blinden
iemand moet het weten

twaaifde lied

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40
41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
51 52 53 54 55 56 57 58 59 60
61 62 63 64 65 66 67 68 69 70
71 72 73 74 75 76

dertiende lied

verloren de boom met mijn eerste woorden de schaduw van
vogels die moorden de schreeuw van de oude duif
verloren de angst voor de stilte het stof op het veld de jonge
man uitgeteld
verloren de schelp rond mijn nek de kleur van mijn moeder
de vaste hand van mijn vader
verloren de schutting van mijn hart mijn eerste mes uit been
de rivier van steen
verloren de stank van de goot de houten brug tijdens de
vloed het gekronkel van het addergebroed

verloren de staart van het dode paard de ontoegankelijke
rots de onschuld van de pauw zijn trots
verloren de verhalen van vrouwen de koudste nacht het
fluwelen gordijn dat het daglicht weg lacht
verloren de rook van het brandhout de mildheid van de buur
het dertiende uur
verloren de diepe lach de schutting van mijn hart maar nooit
mijn ziel die onzichtbare kwetsuur

veertiende lied

we zijn geen piraten
we zijn geen soldaten
we zijn geen boekaniers
we zijn geen lafaards
we zijn geen verliezers
we overschrijden elke grens

we zijn de overlevers van de vijfde wereld
we dansen en trekken ons er niks van aan
we zijn niet bang van vrijheid
en vinden onze liefde overal

oh lieve schat, hou van wie je bij je hebt
yeah, hou van wie je bij je hebt

vijftiende lied

klachten en twijfels
wachten op wat zal gebeuren
poetsen zonder schreeuwen
het geluid van een slaande deur

een kring in het stof
geen onverwachte beweging
het spuug van een man in de trappengang
de geur van bruine zeep

een gekleurde vaas verplaatst
de schoonheid van de rouw
de hartslag van de bootmensen
die geheime lege waarheid

zestiende lied

jij miserabele duivelszoon
jij vuile stomme vent
je staat ver onder mij

denk maar niet dat je oké bent

je bent een wandelende grap
ik lach met je, heel de tijd
je bent een wandelende grap
ik hou van jou tot mijn spijt

schele is gek en alfred van de pot gerukt
ze zijn rauw en ranzig
en stotterende stenen
ze zingen als een potvis
of een merel in de kou
slordig en idioot
maar met een hart van goud

zeventiende lied

stil is de nacht
wanneer het zacht geruis van een droom
dit dorp binnenkomt
op een onuitgesproken moment

stil is de nacht
wanneer naakte schaduwen verschijnen

in de witte steeg
tijdens het lege uur
stil is de nacht
wanneer de sneeuw
niet alleen koud is
op de natte kinderkoppen

stil is de nacht
wanneer de oude zakkenvrouw
ronddoolt
in haar lege brein

stil is de nacht
wanneer het tijd is
voor een vroege lente
en zijn troostende regen

Marktplaats 76 van Jan Lauwers & Needcompany ging in première op 7 september 2012 in Ruhrtriennale, Jahrhunderthalle, Bochum

Tekst, regie, set: Jan Lauwers

Met: Grace Ellen Barkey, Anneke Bonnema, Hans Petter Dahl, Julien Faure, Yumiko Funaya, Benoît Gob, Sung-Im Her, Romy Louise Lauwers, Maarten Seghers, Emmanuel Schwartz, Catherine Travelletti, Jan Lauwers, Elke Janssens

Componisten: Hans Petter Dahl (winter), Maarten Seghers (herfst), Rombout Willems (zomer, lente)

Een Needcompany productie. In coproductie met Ruhrtriennale (Bochum), Burgtheater (Wenen) en Holland Festival (Amsterdam). Met de steun van de Vlaamse overheid.

www.needcompany.org

Jan Lauwers (Antwerpen, 1957) is een kunstenaar die zowat elk medium hanteert. Het theater van Lauwers is geen gesloten universum: thema's als liefde, verdriet, herinnering en dood worden gesitueerd in het grotere verhaal van de wereld waarin we leven.

1979 Richt het Epigonenensemble op: actief in politieke straatacties.

1981 Epigonenensemble wordt Epigonentheater z.l.v. (zonder leiding van).

1986 Epigonentheater z.l.v. wordt ontbonden.

Ontmoet Grace Ellen Barkey en richt samen met haar Needcompany op.

Toneelwerk

Marktplaats 76 - 2012

Caligula - 2012

De kunst der vermakelijkheid - 2011

Sad Face | Happy Face, een trilogie, drie verhalen over menselijkheid - 2008

Het Hertenhuis - 2008

De Lobstershop - 2006

De kamer van Isabella - 2004

No Comment - 2003

Images of Affection - 2002

Kind - 2001

Ein Sturm - 2001

DeaDDogsDon'tDance/DjamesDjoyceDeaD - 2000

Needcompany's King Lear - 2000

Morning Song, No beauty for me there, where human life is rare, part two - 1999

The Snakesong Trilogy, herwerkte versie met live muziek - 1998

Caligula, No beauty for me there, where human life is rare, part one - 1997

The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Désir - 1996

Needcompany's Macbeth - 1996

The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Pouvoir (Leda) - 1995

The Snakesong Trilogy - Snakesong/Le Voyeur - 1994

Orfeo, opera van Walter Hus - 1993

SCHADE/schade - 1992

Antonius und Kleopatra - 1992

Invictos- 1991

Julius Caesar - 1990

ça va- 1989

Need to Know - 1987

Incident - 1985

Background of a Story - 1984

De Struiskogel - 1983

dE demonstratie - 1983

Reeds gewond en het is niet eens oorlog - 1981

Van A tot Sensatie -1980

De Nieuwe Toneelbibliotheek geeft sinds 2009 toneelteksten en vertalingen uit van Vlaamse en Nederlandse hand. De bibliotheek groeit gestaag. De zakboekjes zijn te koop op de website, in boek---winkels, in theaters en uit een boekjesautomaat, maar goedkoper nog via een *abonnement*.

Een abonnement is te bestellen op:

www.denieuwetoneelbibliotheek.nl